

فصلنامه پژوهش‌های نوین روانشناسی

سال پانزدهم شماره ۵۷ بهار ۱۳۹۹

برازش مدل علی مبتنی بر پیش‌بینی رضایت زناشویی بر اساس سبک دلبستگی و ویژگی شخصیتی با میانجیگری ارتباط موثر همسران در زنان

رزیتا پارپایی^۱، حسن امیری^{۲*}، مختار عارفی^۳

۱- گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران.

۲- گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

۳- گروه روانشناسی و مشاوره، واحد کرمانشاه، دانشگاه آزاد اسلامی، کرمانشاه، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۱۱

تاریخ وصول: ۱۳۹۸/۰۲/۰۹

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی برآزش مدل علی مبتنی بر رضایت زناشویی بر اساس سبک دلبستگی و ویژگی شخصیتی با میانجیگری ارتباط موثر همسران انجام شد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش آموزان پایه ششم دبستان‌های پسرانه و دخترانه شهر شیراز به همراه مادرشان در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ تشکیل می‌دادند. حجم نمونه بر اساس نمونه‌گیری تصادفی مبتنی بر سهم از نه منطقه آموزش و پرورش شهر شیراز مطابق با نظر رایکو و مارکونلیدز (۲۰۰۶) به تعداد ۲۶۰ نفر انتخاب گردید. شرکت کنندگان پرسشنامه‌های سبک دلبستگی بزرگسالان، آزمون شخصیتی نئو، مقیاس زوجی انریچ و الگوی ارتباط همسران را همراه با مادرشان تکمیل کردند. داده‌ها با روش همبستگی پیرسون و مدل‌بایی معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار SPSS22 و AMOS23 تحلیل شدند. نتایج نشان از برآزش نهایی الگوی ارائه شده دارد. یافته‌های بدست آمده نشان داد سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی با نقش میانجی ارتباط موثر همسران می‌توانند رضایت زناشویی را تبیین کنند ($P \leq 0.01$). بطور کلی نتایج حاکی از آن بود که رضایت زناشویی تحت تاثیر عوامل درون فردی بویژه ویژگی‌های شخصیتی و عوامل بین فردی مانند سبک‌های دلبستگی است. گفتنی است با افزایش ارتباط موثر در میان زوجین رضایت زناشویی بیشتر می‌شود.

کلیدواژه: سبک دلبستگی؛ ویژگی شخصیتی؛ رضایت زناشویی؛ ارتباط موثر همسران

Email:Ahasan.amiri@iauksh.ac.ir

(نویسنده مسئول)

مقدمه

خانواده نخستین و منحصر به فردترین نهاد اجتماعی و جایگاهی امن برای ارضای نیازهای گوناگون جسمانی، عقلانی و عاطفی است (خومیه هو و تارزنash^۱، ۲۰۱۹) که سلامت و موفقیت یک جامعه را مرهون سلامت و رضایتمندی اعضای آن دانسته‌اند. از آنجا که بنیان اصلی خانواده را زن و شوهر می‌سازند، بنابراین روابط بین آنها بسیار مهم است. روابط زناشویی رضایت بخش، سنگ زیرین عملکرد خوب خانواده را بنا می‌نمهد (الری و وايدر^۲، ۲۰۰۵).

رضایت زناشویی، یکی از شاخص‌های مهم ازدواج موفق، بقا و سلامت خانواده محسوب می‌شود و از دیرباز مورد توجه مولفان و پژوهشگران بوده است. در همین راستا الیس^۳ (۱۹۹۲)، رضایت زناشویی را از احساسات مرتبط با خشنودی، رضایت و لذت تجربه شده توسط زن یا شوهر ناشی می‌داند (عارفی، نوابی نژاد، شفیع آبادی و کیامنش، ۱۳۹۱). رضایت یک متغیر نگرشی است و بنابراین یک خصوصیت فردی زن و شوهر محسوب می‌شود (وایزمون، گیلمور، سلینگر^۴، ۲۰۱۸). رضایت فرد از رابطه زناشویی موجب رضایت وی از خانواده شده و رضایت از خانواده در حکم رضایت از زندگی به طور کلی می‌باشد (محرابی و عظیمی، ۱۳۹۵).

از طرفی بررسی الگوی ارتباطی همسران و کیفیت زناشویی ممکن نیست، مگر آن که اجزای تشکیل دهنده رابطه زناشویی، عواملی را که بر آن تاثیر می‌گذارند و از آن تاثیر می‌پذیرند به خوبی شناخته شوند. در این تحقیق از میان عوامل بسیاری که بر رضایت زناشویی تاثیر می‌گذارند، نوع سبک دلبستگی، ویژگی‌های شخصیتی و نحوه‌ی تعامل همسران مورد توجه قرار می‌گیرد. بررسی عوامل موثر در رضایت زناشویی از این جهت حائز اهمیت است که رضایت فرد از زندگی زناشویی بخش مهمی از سلامت فردی محسوب می‌گردد (آن دورف^۵، ۲۰۱۳).

روان‌شناسان برای نخستین بار کوشیدند عواملی که می‌تواند احساس رضایت افراد در زندگی مشترک را افزایش دهد شناسایی کنند. در بین تمامی عوامل شناخته شده، سبک‌های دلبستگی (عامل بین فردی) و ویژگی‌های شخصیتی (عامل دون فردی) از مهم‌ترین عوامل پیش‌بینی کننده رضایت زناشویی می‌باشند (صیادپور، ۱۳۸۴).

یکی از موثرترین نظریه‌ها در مطالعه روابط بین فردی، نظریه دلبستگی است که در دوران کودکی فرد شکل گرفته (بالبی^۶، ۱۹۸۸) تا جایی که برخی از انواع روابط اجتماعی در دوران بزرگسالی به شدت تحت تاثیر دلبستگی‌های دوران کودکی میان فرد و مراقب اولیه‌اش قرار می‌گیرد (رن^۷، ۲۰۱۶). موضوع دلبستگی از زوایای مختلفی مورد پژوهش قرار گرفته است. برای نمونه، شاور، هازن و برادشاو با مطرح کردن عشق احساسی، تداوم فرایند دلبستگی را در بزرگسالی تایید کردن و شکل گیری شیوه‌های ارتباطی سه گانه ایمن، اجتنابی (ناایمن) و اضطرابی (نایلیمن) را که با سه شیوه اصلی دلبستگی دوره کودکی برابری دارند مورد بررسی نمودند (شاور، هازن و برادشاو^۸، ۱۹۸۸). سبک دلبستگی یکی از عوامل شخصی است که بر همسازی و ناهمسازی زناشویی تاثیر می‌گذارد (تولر و استولماچر^۹، ۲۰۱۳). در این میان تحقیقات متعدد نشان داده که افراد دارای سبک دلبستگی ایمن، از زندگی زناشویی خود رضایت بیشتری داشته‌اند (هالیست و میلر^{۱۰}، ۲۰۰۵) در مقابل افراد با سبک دلبستگی نایلیمن (اجتنابی و دوسوگرا) در روابط بزرگسالی خود سطح پایینی از رضایت، تعهد و اطمینان را نشان می‌دهند (اما التجلت و اندران ملتزr^{۱۱}، ۲۰۱۹؛ نوفل و شاور^{۱۲}؛ عارفی و

^۱. Xuemei Hu, & Tarrezz Nash

^۲. O'leary & Vidair

^۳. Ellis

^۴. Whisman, Gilmour & Salinger

^۵. Allendorf

^۶. Bowlby

^۷. Ron

^۸. Shaver, Hazan & Bradshaw

^۹. Towler & Stuhlmacher

^{۱۰}. Hollist & Miller

^{۱۱}. Emma E. Altgelt & Andrea L. Meltzer

همکاران، ۱۳۹۳؛ عارفی و محسن زاده، ۱۳۹۱). تجارب دلیستگی نا ایمن در دوره کودکی نقش تعیین کننده در آسیب های دوره بزرگسالی دارد (مینیاتی، کلاری، پینی^۲، ۲۰۱۷).

تحقیقات نشان می‌دهد که شخصیت همسران سهم مهمی در زیر بنای روان شناختی روابط پایدار دارد و پیش‌بینی کننده کلیدی برای روابط موفق یا ناکارآمد است (ونجلیست^۳، ۲۰۱۱). شخصیت، بیانگرآن دسته از ویژگی‌های فرد یا افراد است که شامل الگوهای ثابت فکری، عاطفی و رفتاری آنهاست. مسلماً این ویژگی‌های شخصیتی در تمام زمینه های زندگی و روابط اجتماعی انسان جلوه‌گر می‌شود و مسئله پر اهمیتی چون ازدواج، سازگاری زن و شوهر و رضایت زناشویی آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد (دانش، ۱۳۸۴). در این میان یکی از بهترین الگوهای ارائه شده در زمینه بررسی تاثیر ویژگی‌های شخصیتی، مدل پنج عاملی شخصیتی نئو است (مید^۴، ۲۰۰۵). محققین زیادی با استفاده از این مدل نقش ویژگی‌های شخصیت را در سازگاری و نا سازگاری های زناشویی بررسی کرده‌اند. مدل پنج عاملی بزرگ، پنج ویژگی شخصیتی شامل روان رنجورخویی، برون گرایی، باز بودن نسبت به تغییر، توافق پذیری و وجودان گرایی را بررسی می‌کند (دول و اسکرودر^۵، ۲۰۰۱). گاتمن، کارنی و برادبوری معتقدند برخی ویژگی‌های شخصیتی مانند روان رنجورخویی، به تجربه عواطف منفی تمایل دارند (تمارا و بمنت^۶، ۲۰۱۵) و آسیب‌پذیری‌های پایداری را در روابط زناشویی به وجود می‌آورند و احتمال بروز طلاق را افزایش می‌دهند (جارویس^۷، ۲۰۰۶) تلاش هدفمند برای حفظ و ثبات روابط زناشویی بیشتر، خودداری از نشان دادن رفتارهای خشونت آمیز و مهار تکانه ها در روابط زناشویی در افراد وظیفه شناس دیده شده است (کوردنک^۸، ۱۹۹۳). به طور کلی تحقیقات وجود رابطه توافق پذیری، وظیفه شناسی، برونگرایی و تجربه پذیری بارضایت ارتباط در همسران را نشان می‌دهد (بارلز^۹، ۲۰۰۵؛ هلو، واتسون و هیز^{۱۰}؛ ۲۰۰۴؛ دیرن فورث و همکاران^{۱۱}؛ دکوپر، دی بل و دی فرویت^{۱۲}، ۲۰۱۲). الگوهای ارتباطی بین زوجین یعنی الگوهای درونی شده‌ای که هر زوج با خود به روابط زناشویی می‌آورد و یکی از عوامل بین فردی موثر بر رضایت زناشویی است (جاویدی، ۱۳۹۲). برای یک ازدواج رضایت بخش زن و شوهر نیازمند برقراری ارتباط موثر و کارآمد هستند (کاراهان و فیکرت^{۱۳}، ۲۰۰۷). الگوی ارتباط موثر، الگویی است که در آن همسران سعی می‌کنند در مورد مشکل و مساله ای که در حین ارتباط برای آنها به وجود می‌آید بحث و گفتگو کنند، احساساتشان را نسبت به هم ابراز و راه حلی برای مشکلاتشان پیدا نمایند (سانفورد^{۱۴}، ۲۰۱۰). بنابراین ارتباط مناسب در خانواده فرایندی است مداوم که در آن فرستنده و گیرنده پیام به طور فعال در آن دخالت دارند (نوایی نژاد، ۱۳۷۸). افراد با سبک دلیستگی نا ایمن، الگوهای مخربی از تعارض و فقدان مذاکره را در گفتگوهای خود نشان می‌دهند (فینری، نولر و کالان^{۱۵}، ۱۹۹۴). پژوهش‌ها ارتباط الگوی ارتباط سازنده متقابل را با ویژگی وظیفه-شناصی نشان داده‌اند (دولان، کانگر و بریانت^{۱۶}، ۲۰۰۴؛ السون^{۱۷}، ۲۰۰۳). اهمیت توجه به الگوهای ارتباطی نه تنها از جهت اثرگذاری

¹. Noftle & Shaver

². Miniati, Callari & Pini

³. Vanjelist

⁴. Mead

⁵. Dole & Schroeder

⁶. Tamara & Bennett

⁷. Jarvis

⁸. Kurdek

⁹. Barelds

¹⁰. Heller, Watson & Hies

¹¹. Dyrenforth, Kashy, Donnellan & Lucas

¹². Decuyper, De Bolle & De Fruyt

¹³. Karahan & Fikret

¹⁴. Sanford

¹⁵. Feeney, Noller & Callan

¹⁶. Donnellane, Conger & Bryant

¹⁷. Olson

آن بر میزان رضایت زناشویی بلکه تغییر الگوهای ارتباطی در مقایسه با دیگر عوامل تاثیرگذار در ناسازگاری زناشویی مانند ویژگی های شخصیتی و شرایط اجتماعی و اقتصادی عملی‌تر می‌باشد (برزگر و سامانی، ۱۳۹۶).

از جمله دلایل معقول و منطقی مطالعه بر روی جزئیات رضایت زناشویی، درک محوریت آن در سلامت خانواده و اشخاص است. پژوهش‌های گوناگونی تاثیرگذاری ویژگی‌های شخصیتی و رابطه موثر همسران را بر رضایت یا کیفیت زناشویی مطالعه کرده‌اند اما در این پژوهش‌ها به هریک از سازه‌های فوق الذکر به صورت جداگانه نگریسته شده است یا سازه‌های مورد نظر و تاثیر تعاملی آنها به صورت یک‌جا در یک مدل نگریسته نشده است. بر اساس مرور فشرده‌ی ادبیات رضایت زناشویی یک مدل پیشنهاد می‌شود که فرض میکند رابطه سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی با رضایت زناشویی را ارتباط موثر همسران میانجی خواهد کرد، هرچند رابطه‌ی مستقیم خود همین متغیرها با رضایت زناشویی به خاطر نتایج متفاوت و گاه متناقض مورد نظر خواهد بود. از طرف دیگر آنچه انجام این پژوهش را ضروری ساخت آمارهای فزاینده طلاق می‌باشد که حکایت می‌کند رضایت زناشویی آسان به دست نمی‌آید یا دست کم همراه با مشکلات گوناگونی است. با توجه به اهمیت رابطه همسران در فرایند نظام خانواده، مساله این است که آیا مدل یا الگویی وجود دارد که رضایت زناشویی را بر اساس سبک دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی از طریق میانجیگری ارتباط موثر همسران نشان دهد؟

روش

در این پژوهش روابط متغیرها به صورت مدل علی مورد بررسی قرار گرفته است. پژوهش حاضر از لحاظ روش یک پژوهش همبستگی است و در طرح پژوهش از تحلیل ماتریس کواریانس (تحلیل مدل معادلات ساختاری) استفاده شد. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان پایه ششم دبستان‌های پسرانه و دخترانه شهر شیراز به همراه مادرشان در سال تحصیلی ۱۳۹۷-۱۳۹۸ بود که تعداد آنها ۹۲۳۳۱ نفر است. مطابق با نظر رایکو و مارکونلیدز (۲۰۰۶) حداقل حجم نمونه برای مدل سازی معادلات ساختاری چنان چه تعداد محاسبات خرده مقیاس‌ها از وضعیت سادگی خارج شود باستی حداقل ۲۶۰ نفر باشد، حجم نمونه پژوهش ۲۶۰ نفر انتخاب شد. روش نمونه‌گیری در این پژوهش، نمونه‌گیری تصادفی مبتنی بر سهم از نه منطقه آموزش و پرورش شهر شیراز با توجه به جنسیت دانش آموزان بود. به این صورت که از منطقه (۱)، ۲۸ دانش آموز (۱۴ پسر و ۱۴ دختر)، از منطقه (۲)، ۳۶ دانش آموز (۱۸ پسر و ۱۸ دختر)، از منطقه (۳)، ۳۴ دانش آموز (۱۷ پسر و ۱۷ دختر)، از منطقه (۴)، ۳۸ دانش آموز (۱۹ پسر و ۱۹ دختر)، از منطقه (۵)، ۲۷ دانش آموز (۱۴ پسر و ۱۳ دختر)، از منطقه (۶)، ۲۶ دانش آموز (۱۳ پسر و ۱۳ دختر)، از منطقه (۷)، ۳۸ دانش آموز (۲۰ پسر و ۱۸ دختر)، از منطقه (۸)، ۱۱ دانش آموز (۶ پسر و ۵ دختر)، از منطقه (۹)، ۲۲ دانش آموز (۱۱ پسر و ۱۱ دختر) با لحاظ کردن معیارهای ورود به پژوهش شامل در قيد حیات بودن هم پدر و مادر و زندگی مشترک افراد با پدر و مادر و معیار خروج نیز شامل داشتن سابقه بیماری روانشناسی انتخاب گردیدند.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه سبک‌های دلبستگی بزرگسالان: این مقیاس توسط هازان و شاور(۱۹۸۷) ساخته شده و در ایران توسط رحیمیان بر روی پرستاران بیمارستان‌های دولتی شهر اصفهان هنجاریابی شده است. این پرسشنامه دارای ۱۵ گویه است که به هریک از سه سبک دلبستگی اینمن، اجتنابی و دوسوگرا ۵ گویه تعلق می‌گیرد. نمرات خرده مقیاس‌های دلبستگی توسط میانگین ۵ سوال هر خرده مقیاس یه دست می‌آید. تحلیل عامل پرسشنامه توسط کلینز و رید (۱۹۹۰) به استخراج سه عامل عمده دلبستگی اینمن، اجتنابی و دوسوگرا منجر شد که توسط پژوهشگران به عنوان ظرفیت پیوستن به روابط صمیمی و نزدیگ تفسیر می‌شود. هازان و شاور پایابی با آزمایی کل این پرسشنامه را ۸۱٪ و پایابی با آلفای کرونباخ ۷۸٪ به دست آوردند. کلینز و رید هم پایابی بالایی با آلفای کرونباخ

۷۸٪ به دست آوردند. هازان و شاور روایی صوری و محتوایی را خوب گزارش نمودند و روایی سازه آن را در حد بسیار مطلوب گزارش نمودند. علاوه بر این اعتبار محتوایی و صوری آن توسط چند تن از متخصصان روانشناسی (استادی دانشگاه اصفهان) مورد تایید قرار گرفت. میزان ضریب قابلیت اعتماد با روش آلفای کرونباخ در این پژوهش ۰/۷۱ به دست آمد.

پرسشنامه پنج عاملی شخصیت نئو: این مقیاس فرم کوتاهی از پرسشنامه تجدید نظر شده NE0-RI-R است که توسط کاستا و مک‌کری (۱۹۹۲) برای ارزیابی سریع پنج عامل اصلی شخصیت طراحی شده است. این پرسشنامه دارای ۶۰ ماده است که پنج بعد شخصیت بهنچار را که عبارتند از روان رنجور خوبی، برونگرایی، گشودگی به تجربه، توافق و وجودانی بودن را اندازه‌گیری می‌کند. پایایی پرسشنامه بر اساس ضریب آلفای کرونباخ، بین ۰/۷۴ تا ۰/۸۹. با میانگین ۰/۸۱. متغیر بدست آمد (کاستا و مک کری، ۱۹۹۹) و روایی همزمان پرسشنامه با پرسشنامه های مایرز بریگز، گیلفورد و زاکرمن، پرسشنامه شخصیتی مینه سوتا و پرسشنامه تجدید نظر شده کالیفرنیا بالا گزارش شده است. میزان ضریب قابلیت اعتماد با روش آلفای کرونباخ در این پژوهش ۰/۸۲ به دست آمد.

مقیاس زوجی انریچ: برای بررسی میزان رضایت زناشویی، از فرم کوتاه مقیاس انریچ که دارای ۳۵ سوال است و زیر نظر السون به فارسی برگردانده شده است استفاده شد. طیف نمره گزاری این مقیاس پنج گزینه ای، و برای هریک از ماده ها کاملاً موافق، موافق، نه موافق و نه مخالف، مخالف، کاملاً مخالف در نظر گرفته شده است (آسوده، ۲۰۱۰). مقیاس زوجی انریچ توسط السون (۲۰۰۰) روی ۲۵۵۰۱ زوج متاح اجرا شد. ضریب آلفای پرسشنامه ۰/۸۷. گزارش شده است. آسوده و همکاران آلفای ۰/۶۸. را برای این پرسشنامه گزارش کردند. میزان ضریب قابلیت اعتماد با روش آلفای کرونباخ در این پژوهش ۰/۸۴ به دست آمد.

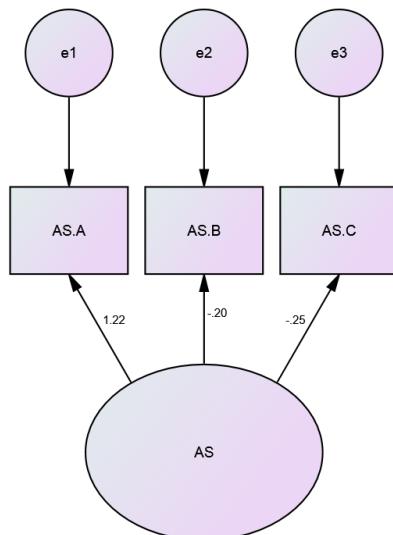
پرسشنامه الگوی ارتباط همسران: به منظور بررسی ارتباط موثر همسران، از پرسشنامه ۳۵ سوالی الگوی ارتباط همسران که به وسیله کریستنسن و سالوی^۱ در سال ۱۹۹۱ تهیه شده است و سه الگوی ارتباط سازنده متقابل، الگوی اجتناب متقابل و الگوی توقع/کاره گیری را در رابطه همسران مطرح می‌کند استفاده شد. در ایران عبادت‌پور به منظور برآورد روایی این پرسشنامه، همبستگی بین مقیاس‌های این پرسشنامه و پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ نشان داد که همه مقیاس‌های این پرسشنامه با پرسشنامه رضایت زناشویی انریچ همبستگی دارد. همچنین، پایایی خود مقیاس‌های این پرسشنامه را با روش آلفای کرونباخ به ترتیب در مقیاس‌های ارتباط سازنده متقابل (۰/۷۰)، ارتباط اجتناب متقابل (۰/۷۱) و ارتباط توقع زن/کناره گیری مرد (۰/۵۱)، ارتباط توقع مرد/کناره گیری زن (۰/۵۲) برآورد نموده است (عبادت پور، ۱۳۸۹). میزان ضریب قابلیت اعتماد با روش آلفای کرونباخ در این پژوهش ۰/۸۵ به دست آمد.

شیوه اجرای پژوهش

روش اجرای پژوهش به این صورت بود که با حضور در مدارس در مورد اهداف اجرای این پژوهش با مسئولین هماهنگی انجام شد و در ادامه پس از ایجاد ارتباط اولیه از طریق بیان اهمیت و اهداف پژوهش و ایجاد حس اعتماد، پرسشنامه‌ها را به همراه مادرشان تکمیل کردند. با توجه به این که در پژوهش حاضر روابط میان متغیرها در چارچوب الگوی علی مطالعه می‌شود برای بررسی مدل مفروض از آمار استنباطی از نوع همبستگی و مدل‌یابی معادلات ساختاری استفاده شد و داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS22 و AMOS23 تحلیل شدند.

^۱. Christensen & Sullaway

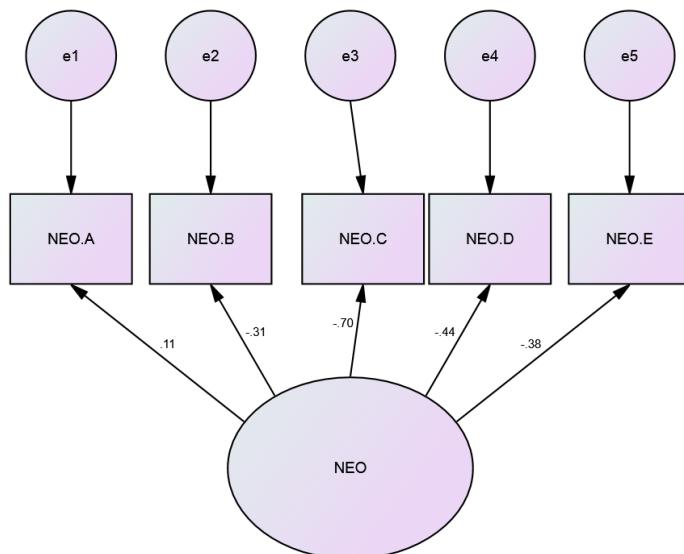
مدل اندازه گیری سبک های دلبستگی (AS): سبک های دلبستگی شامل ایمن، اجتنابی و دوسوگرا است که به لحاظ نظری لزوماً با یکدیگر جمع پذیر نیستند بنابراین نمی توان در یک مدل عاملی در یک عامل جمع کرد. چنانچه نتوان این سه سبک را در یک عامل جمع کرد، لازم است تا هر سه سبک به عنوان سه متغیر مشاهده شده وارد مدل شوند که باعث پیچیدگی نسبی مدل خواهد شد. لذا در ابتدا مدل عاملی برای سه سبک دلبستگی مورد بررسی قرار گرفت. کدگذاری سبک های دلبستگی به ترتیب شامل سبک دلبستگی ایمن (AS-A)، سبک دلبستگی اجتنابی (AS-B) و سبک دلبستگی دوسوگرا (AS-C) بوده است. هرچه نمره فرد در سبک دلبستگی ایمن بالاتر بوده نمرات سبک های اجتنابی و دوسوگرا پایین تر بوده است. در نهایت تصمیم گرفته شده که سبک های دلبستگی به عنوان سه متغیر مجزا در مدل ساختاری وارد شوند.

شکل ۱. اندازه گیری سبک های دلبستگی و بارهای عاملی استاندارد (مادر)

مدل اندازه گیری صفات شخصیتی نئو (NEO)

صفات شخصیتی نئو به لحاظ نظری لزوماً با یکدیگر جمع پذیر نیستند لذا نمی توان در یک مدل عاملی پنج بعد را در یک عامل جمع کرد. چنانچه در داده های یک تحقیق همبستگی زیاد و معناداری بین پنج صفت شخصیتی وجود داشته باشد این امکان وجود دارد که آنها را در یک عامل جمع کرد. اگر نتوان این پنج صفت را در یک عامل جمع کرد لازم است پنج صفت به عنوان پنج متغیر آشکار وارد مدل شوند. کدگذاری صفات پنج گانه شخصیتی، به ترتیب شامل روان رنجوری (NEO-A)، انعطاف پذیری (NEO-B)، برون گرایی (NEO-C)، توافق پذیری (NEO-D) و مسئولیت پذیری (NEO-E) بوده است. توجیه استفاده از این مدل صرفاً سادگی بیشتر و تفسیرپذیری بیشتر نتایج است.

شکل ۲. اندازه گیری صفات شخصیتی نئو (NEO) و بارهای عاملی استاندارد (مادر)

یافته‌ها

به منظور آگاهی از میانگین عملکرد و پراکندگی نمرات شرکت کنندگان در هریک از متغیرها شاخص‌های میانگین و انحراف معیار در کل گروه در جدول ۱ ارائه شده است.

جدول (۱). شاخص‌های توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیرهای پژوهش	میانگین	انحراف معیار
روان رنجورخوبی	۳۹/۶۴	۵/۵۵
انعطاف پذیری	۴۲/۱۲	۵/۲۰
برون گرایی	۳۷/۳۰	۵/۱۱
توافق پذیری	۴۲/۰۵	۴/۹۴
مسئولیت پذیری	۳۵/۳۷	۴/۹۸
دلیستگی ایمن	۱۲/۹۱	۲/۹۱
دلیستگی اجتنابی	۱۲/۰۶	۳/۲۶
دلیستگی دوسوگرا	۱۳/۲۰	۳/۶۱
رضایت زناشویی	۱۰/۸۵	۱۰/۸۳
ارتباط موثر همسران	۴/۳۰۰	۶/۴۵

ماتریس همبستگی متغیرهای مورد بررسی (رضایت زناشویی، ارتباط موثر همسران، سبک‌های دلیستگی و ویژگی‌های شخصیتی) در جدول ۲ ارائه می‌شود.

جدول (۲). ماتریس همبستگی بین متغیرها در پژوهش حاضر

متغیر	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
رضایت زناشویی										۱
ارتباط موثر همسران									۱	.۰/۳۲۴**
سبک دلستگی ایمن								۱	.۰/۳۴۶**	.۰/۳۱۵**
سبک دلستگی اجتنابی							۱	-.۰/۲۴۶**	-.۰/۲۳۱**	-.۰/۲۱۷**
سبک دلستگی دوسوگرا							۱	.۰/۰۵۰	-.۰/۲۹۹**	-.۰/۲۹۹**
روان رنجوری							۱	.۰/۱۹۸**	-.۰/۹۸۰	-.۰/۵۱
انعطاف پذیری							۱	-.۰/۰۸۶	-.۰/۰۷۱	-.۰/۰۸۰
برون گرایی							۱	.۰/۱۸۲**	-.۰/۰۵۱	-.۰/۱۵۷*
توافق پذیری							۱	.۰/۳۱۷**	.۰/۲۰۳**	-.۰/۰۲۳
مسئولیت پذیری							۱	.۰/۰۹۰	.۰/۲۹۰**	.۰/۱۳۶*

**P≤ 0/01

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، بیشترین ضریب همبستگی مربوط به رابطه روان رنجوری با سبک دلستگی اجتنابی (۰/۹۸۰) و کمترین ضریب همبستگی مربوط به رابطه انعطاف پذیری با سبک دلستگی ایمن (۰/۰۰۰) می‌باشد (سطوح معنی داری برای همه ضرایب ۰/۰ کم است).

در مدل یابی معادلات ساختاری، برازش مدل و معناداری روابط بررسی می‌شود. به منظور بررسی برازنده‌گی مدل پیشنهادی از شاخص‌های برازنده‌گی استفاده شد. جدول ۳ شاخص‌های برازنده‌گی الگوی پیشنهادی را نشان می‌دهد.

جدول (۳). مهمترین شاخص‌های برازش کلی مدل مفروض

شاخص‌های کلی	برازش مطلق	برازش مطابق	برازش مقتصد
شاخص نمونه	CMIN	GFI	CFI
مقدار	۲۲/۱۱۰	.۰/۹۷۲	.۰/۹۶۵
RMSEA		IFI	PNFI
.۰/۰۸۷	.۰/۹۶۶		.۰/۶۷۰

طبق مندرجات جدول ۳ مقدادر شاخص‌های برازنده‌گی الگوی پیشنهادی، شامل شاخص‌های برازش مطلق، شاخص‌های برازش تطبیقی و شاخص‌های برازش مقتصد هستند. شاخص‌های برازش کلی مدل در سطح مناسبی هستند. در این مدل ارتباط موثر همسران به عنوان متغیر واسطه‌ای عمل می‌کند که توانسته اند بین سبک‌های دلستگی و ویژگی‌های شخصیتی با رضایت زناشویی نقش واسطه‌ای خود را ایفا کنند.

جدول ۴ نشان‌دهنده میزان اثرات مستقیم، غیرمستقیم و کل هر متغیر نسبت به رضایت زناشویی است. مسیر مستقیم ارتباط موثر همسران به رضایت زناشویی (۰/۳۱۵) است که این مقدار به لحاظ آماری معنادار است. اثر مستقیم از دلستگی اجتنابی به ارتباط موثر همسران (۰/۴۵۷) و از دلستگی دوسوگرا به ارتباط موثر همسران (۰/۵۳۴) است که هر دو منفی و معنادار هستند. بر اساس نتایج در جدول (۴) اثر مستقیم دلستگی اجتنابی به رضایت زناشویی منفی و معنی دار (۰/۵۰۰) است که در جهت پیش‌بینی شده قرار دارد.

اثر مستقیم دلستگی دوسوگرا به رضایت زناشویی (۰/۳۲۷) معنادار است و با همبستگی دو متغیر مطابقت دارد. مسیرهای غیرمستقیم دلستگی اجتنابی (۰/۲۲۲) و دلستگی دوسوگرا (۰/۲۶۱) به رضایت زناشویی منفی و معنی دار هستند. مسیر مستقیم

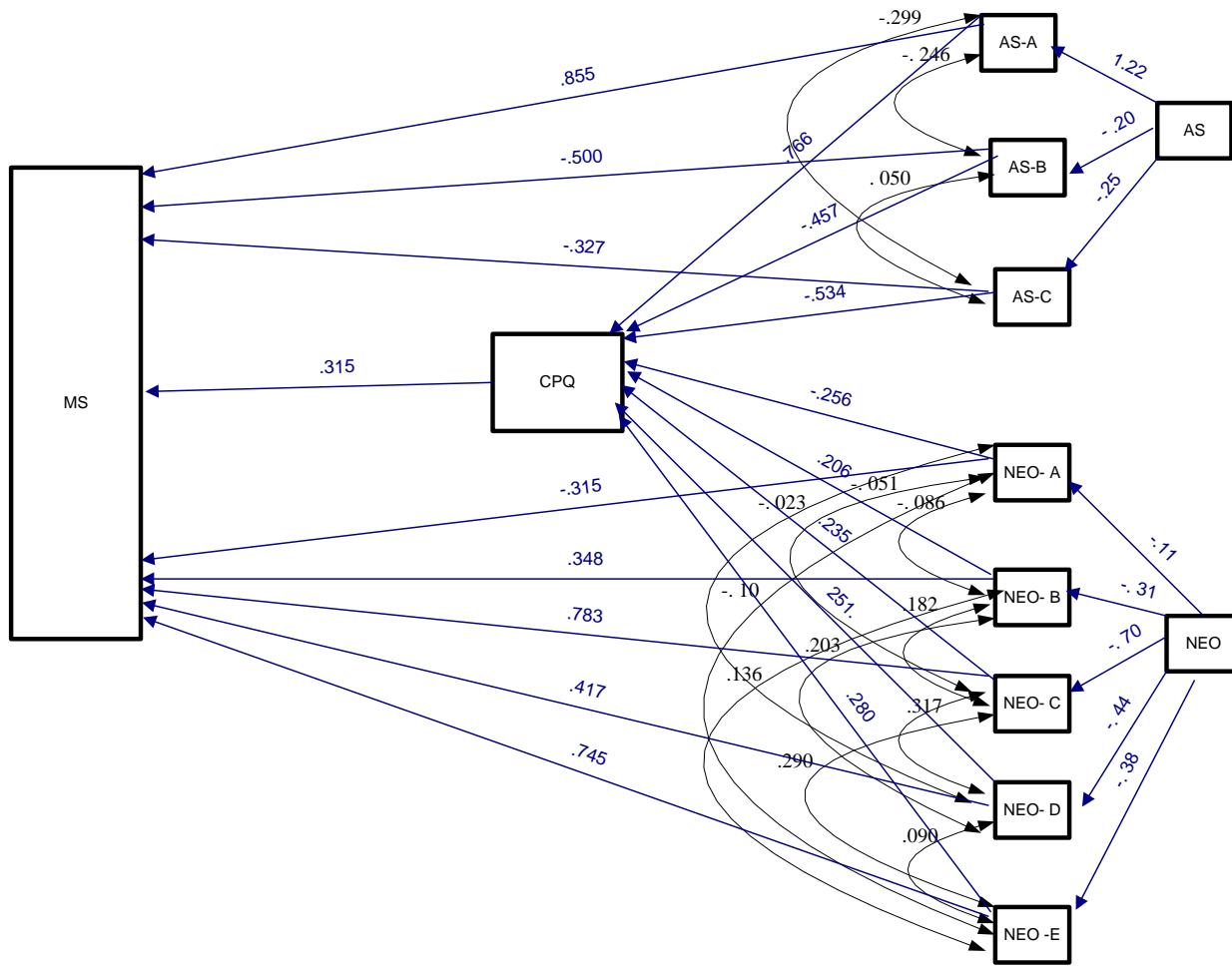
انعطاف پذیری، برون گرایی، توافق پذیری، مسئولیت پذیری با ارتباط موثر همسران و رضایت زناشویی مثبت و معنادار و مسیر مستقیم روان رنجوری با ارتباط موثر همسران و رضایت زناشویی منفی و معنی دار هستند.

جدول (۴). برآورد اثرهای مستقیم، غیرمستقیم و کل جهت پیش‌بینی رضایت زناشویی

متغیر	اثر مستقیم	اثر غیر مستقیم	اثر کل
دلبستگی ایمن بر رضایت زناشویی	-۰/۸۵۵	-۰/۳۱۴	-۱/۱۶۹
دلبستگی اختنابی بر رضایت زناشویی	-۰/۵۰۰	-۰/۲۲۲	-۰/۷۲۲
دلبستگی دوسوگرا بر رضایت زناشویی	-۰/۳۲۷	-۰/۲۶۱	-۰/۵۸۸
روان رنجوری بر رضایت زناشویی	-۰/۳۱۵	-۰/۱۲۴	-۰/۴۳۹
انعطاف‌پذیری بر رضایت زناشویی	-۰/۳۴۸	-۰/۱۰۲	-۰/۴۵۰
برون گرایی بر رضایت زناشویی	-۰/۷۸۳	-۰/۱۰۱	-۰/۸۸۴
توافق‌پذیری بر رضایت زناشویی	-۰/۴۱۷	-۰/۱۲۱	-۰/۵۳۸
مسئولیت‌پذیری بر رضایت زناشویی	-۰/۷۴۵	-۰/۱۱۸	-۰/۸۶۳
دلبستگی ایمن بر ارتباط موثر همسران	-۰/۷۶۶	-	-۰/۷۶۶
دلبستگی اختنابی بر ارتباط موثر همسران	-۰/۴۵۷	-	-۰/۴۵۷
دلبستگی دوسوگرا بر ارتباط موثر همسران	-۰/۵۳۴	-	-۰/۵۳۴
روان رنجوری بر ارتباط موثر همسران	-۰/۲۵۶	-	-۰/۲۵۶
انعطاف‌پذیری بر ارتباط موثر همسران	-۰/۲۰۶	-	-۰/۲۰۶
برون گرایی بر ارتباط موثر همسران	-۰/۲۳۵	-	-۰/۲۳۵
توافق‌پذیری بر ارتباط موثر همسران	-۰/۲۵۱	-	-۰/۲۵۱
مسئولیت‌پذیری بر ارتباط موثر همسران	-۰/۲۸۰	-	-۰/۲۸۰
ارتباط موثر همسران بر رضایت زناشویی	-۰/۳۱۵	-	-۰/۳۱۵

$$** P \leq 0/01$$

در شکل ۳ مدل ساختاری حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌های آماری برای آزمون فرضیه ارائه شده است.

شکل ۳: مدل معادله ساختاری برای بررسی روابط متغیرهای پژوهش و مدل تدوین شده

براساس شکل ۳ مدل نظری پژوهش تایید و به عنوان مدل نهایی پژوهش پذیرفته می‌شود. در نتیجه می‌توان گفت که سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی می‌توانند با در نظر گرفتن نقش میانجی گرایانه ارتباط موثر همسران مدل مطلوبی را ارائه دهند. بدین معنا که سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی باعث اثرگذاری بر ارتباط موثر همسران می‌شود و با لحاظ این تعامل، رضایت زناشویی را پیش‌بینی می‌کنند.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف تبیین رضایت زناشویی بر اساس سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی با نقش میانجی ارتباط موثر همسران در مادران کودکان صورت گرفت. نتایج یافته‌های پژوهش نشان داد سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی به طور مستقیم و از خلال ارتباط موثر همسران به طور غیر مستقیم می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند. اکثر پژوهش‌های پیشین نشان داده بودند که بین سبک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی با رضایت زناشویی ارتباط وجود دارد. به عنوان مثال، نافتل و

شاور نشان دادند بین سیک دلبستگی و رضایت زناشویی ارتباط وجود دارد (نوفتل و شاور، ۲۰۰۶). استرانگ و کوهن^۱، کاستا و مک-کری نشان دادند ویژگیهای شخصیتی می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند (کاستا و مک‌کری، ۱۹۹۹؛ استرانگ و کوهن، ۲۰۱۳). همچنین نتایج دیگر پژوهش‌ها نشان داده است که بین ارتباط موثر همسران و رضایت زناشویی ارتباط وجود دارد (کاگلین، هوستون و هوتس، ۲۰۰۰؛ اشمیت^۲، ۲۰۰۳). با این حال، تفاوت اصلی بین یافته‌های این پژوهش و پژوهش‌های پیشین در روش‌پژوهش بود. در این پژوهش از مدل‌یابی ساختاری جهت تبیین رضایت زناشویی استفاده شد. در حالی که پژوهش‌های قبلی از روش‌های همبستگی و رگرسیون استفاده کرده بودند. براساس مدل ساختاری بدست آمده مسیر مستقیم و غیر مستقیم سیک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی به رضایت زناشویی معنادار بود. نمرات بالا در سیک دلبستگی اجتنابی و دوسوگرا و روان رنجوری باعث کاهش ارتباط موثر همسران و در نهایت رضایت زناشویی پایین خواهد شد. بنابراین دلبستگی ایمن و مسئولیت پذیری همسران باعث افزایش رضایت زناشویی و دلبستگی دوسوگرا منجر به کاهش این رابطه می‌شود. در تبیین این نتایج می‌توان بیان داشت، در یک رابطه زناشویی زن و شوهری که دارای سیک دلبستگی ایمن باشند بیشتر احتمال دارد که همیگر را دوست داشته باشند، خوش‌مشرب باشند و تقاضای حمایت داشته باشند بر عکس، زوجینی که دارای سیک دلبستگی مخالف هم هستند (ایمن و نایمن) کمتر به همیگر اعتماد دارند، کمتر به ارضای نیازهای اساسی همیگر از جمله آرامش، مراقبت و کامرواسازی جنبی توجه دارند (نوفتل و شاور، ۲۰۰۶). در واقع زوجین نایمن (اصطربابی و اجتنابی) بر اساس مدل‌های ذهنی خود که منبعث از دلبستگی نایمن در روابط اولیه کودکی می‌باشد، در روابط بزرگسالی نیز ترس از ترک و طرد شدن و دوست داشتنی نبودن خود و دیگران دارند و لذا پیوسته در زمینه‌های ارتباطی خود گوش به زنگ نشانه‌هایی هستند که روان سازه‌های شناختی آنها را تایید کند، در نتیجه به هنگام وقوع یک رفتار منفی فعال کنند، زوج نایمن با توجه به این فرضیات ذهنی شروع به فرایند اسناد دهی به شیوه منفی می‌کند و دلایل رفتار منفی همسر خود را پایدار و غیر قابل تغییر تعبیر کرده و آنها را به کل شخصیت او و به کل حوزه‌های روابط او تعیین می‌دهد که در نهایت باعث کاهش رضایت زوجین از رابطه می‌شود (خجسته مهر، ۱۳۹۱).

از سوی دیگر، ویژگیهای شخصیتی می‌توانند رضایت زناشویی را پیش‌بینی کنند. به عنوان مثال برونگرها تمایل بیشتر به مثبت اندیشه دارند داشتن تصور مثبت در مورد ویژگیهای شخصیتی همسر باکیفیت زندگی زناشویی به طور مثبت رابطه دارد. در تحلیل این مطلب می‌توان به این موارد اشاره کرد که در صورت هماهنگی، تشابه ویژگی‌های شخصیتی همسران موجب هماهنگی اهداف، عقاید، آرزو، خواسته‌ها و نیازها و تشابه در سیک زندگی می‌شود و با دریک راستا قرارگرفتن در فرایند ازدواج افراد کمتر دچار تعارض و تضاد در زندگی زناشویی می‌شوند و به نظر می‌رسد زندگی بهتر و شادتری نسبت به افراد دارای تفاوت خواهد داشت. ویژگی‌های شخصیتی و باورهای افراد از طریق ساز و کارهای متعددی در عرصه روابط و فرایندهای تعاملی زوج‌ها وارد می‌شود و زمینه را برای بروز رضایت یا نارضایتی زناشویی فراهم کرده که در صورت عدم پیشگیری و درمان چنین مسائلی می‌تواند منجر به دلزدگی زناشویی گردد. گاهی در یک رابطه همسران در عمل‌ها و رویدادهای واحد مفهوم و برداشت‌های متفاوت دارند که این می‌تواند ناشی از ویژگی‌های شخصیتی افراد باشد که باعث می‌شود همسران پدیده‌ها را به شیوه‌های مختلف ادراک کنند و ممکن است از رفتارهای همیگر سوء برداشت کنند که منجر به تعارض و گاهی رفتارهای کودکانه می‌شود. همسرانی که ویژگی شخصیتی نزدیکی دارند پذیرای خصوصیات یکدیگر بوده و در نتیجه سوء تفاهم میان آنها کم نگ می‌شود.

در مسیر بعدی ارتباط موثر همسران نتوانست به گونه غیر مستقیم رضایت زناشویی را پیش‌بینی کند، اما به صورت مستقیم نتوانست آن را پیش‌بینی کند. به عبارتی، ارتباط موثر همسران نیز نتوانست به طور معناداری در رابطه میان سیک‌های دلبستگی و ویژگی‌های شخصیتی با رضایت زناشویی وساطت کند. در تبیین این یافته می‌توان گفت الگوی ارتباط سازنده به گونه طبیعی به

¹ Strong & Chohen

² Schmitt

دلیل افزایش احتمال حل مساله و کاهش احساسات منفی ناشی از ناتمام ماندن حل مشکلات، کیفیت رابطه را بهبود می‌بخشد. لذا، طبیعی است زوچینی که از ارتباطی سازنده برخوردارند و به گونه منطقی و به دور از توقعات بیجا و همچنین، اجتناب غیر منطقی از بحث و تعارض، با هم ارتباط دارند، رضایت زناشویی بالاتری را نشان دهنند. در واقع الگوی سازنده واحد تعاملاتی قاعده مند و سالم می‌باشد که اگر چه قادر تعارض نیست اما واحد حل تعارضی سالم است که رضایت زناشویی را افزایش می‌دهد. نتیجه بسیاری از شواهد تجربی نشان می‌دهد اگر رابطه بین همسران موثر نباشد رضایت حاصل از آن به دست نمی‌آید (کریستوفر و اسپرچر، ۲۰۰۰). از طرفی، رابطه‌ی معنادار سبک‌های دلبستگی با ارتباط موثر همسران نشانه‌ای از توانمندی افراد دارای سبک دلبستگی ایمن در برقراری روابط بین فردی سالم‌تر در مقایسه با افراد دارای سبک دلبستگی نایمین است که این نتیجه اهمیت و نقش سبک‌های دلبستگی را در حیطه‌ی روابط بین فردی برجسته می‌سازد (اشمیت، ۲۰۰۳).

بطور کلی یافته‌ها نشان‌دهنده نقش ارتباط موثر همسران در تبیین رضایت زناشویی بود. در نهایت بر اساس یافته‌های پژوهش پیشنهاد می‌شود به علت عدم توجه عموم افراد به خدمات مشاوره‌ای، از افراد متخصص در امر خانواده درمانی و مشاوره برای آگاهاندن اهمیت الگوهای ارتباطی در بهبود روابط زناشویی و ارتباط ویژگی‌های شخصیتی همسران و رابطه موثر همسران از رسانه گروهی استفاده به عمل آید. از محدودیت‌های این پژوهش می‌توان به تعدد پرسشنامه‌ها به خاطر وجود چندین متغیر اشاره کرد هرچند در بیشتر موارد از پرسشنامه‌های کوتاه استفاده شد ولی با این وجود تعدد سوال‌ها ممکن است باعث خستگی شرکت کنندگان شده باشد. همچنین عدم کنترل متغیرهای مداخله‌گر مانند سطح تحصیلات والدین اشاره کرد که پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی این محدودیت مورد توجه قرار گیرد.

سپاسگزاری

این مقاله مستخرج از رساله دکتری دانشگاه آزاد واحد کرمانشاه است. از مساعدت شرکت‌کنندگان در این پژوهش تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

- برزگر، اسماعیل؛ و سامانی، سیامک. (۱۳۹۵). نقش واسطه‌ای صمیمیت در رابطه بین الگوهای ارتباطی و کیفیت زندگی زناشویی. *فصلنامه زن و جامعه*، ۱۲۸-۱۱۵، (۲).
- جاویدی، نصرالدین. (۱۳۹۲). اثربخشی زوج درمانی هیجان مدار بر بهبود الگوهای ارتباطی زوجین. *مجله تحقیقات علوم رفتاری*، ۵، ۲۴-۱۱.
- خجسته مهر، رضا؛ کوچکی، رحیم؛ و رجبی، غلامرضا. (۱۳۹۱). نقش واسطه‌ای استادهای ارتباطی و راهبردهای حل تعارض غیرسازنده در رابطه بین سبک‌های دلبستگی و کیفیت زناشویی. *روانشناسی معاصر*، ۷، (۲)، ۳-۱۴.
- دانش، علی. (۱۳۸۴). تاثیر روش تحلیل محاوره‌ای در سازگاری زناشویی زوجهای ناسازگار. *چکیده مقالات دومین کنگره سراسری آسیب‌شناسی خانواده در ایران*، تهران، دانشگاه شهید بهشتی.
- صادیبور، زهره. (۱۳۹۴). شیوه‌های دلبستگی در رضایت از ازدواج. *مجله مطالعات روانشناسی دانشگاه الزهرا*، ۱، (۳)، ۴۱-۱۹.
- عارفی، مختار؛ و محسن‌زاده، فرشاد. (۱۳۹۱). سبک‌های دلبستگی، فرایندهای تعامل زناشویی و رضایت زناشویی. *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۲، (۳).
- عارفی، مختار؛ محسن‌زاده، فرشاد؛ قزلباش، زهراء؛ صادقپور، آتوسا؛ و شیخ اسماعیلی، دلیبا. (۱۳۹۳). همسانی شخصیتی دلبستگی، پنج عامل بزرگ شخصیت و رضایت زناشویی. *فصلنامه مشاوره و روان درمانی خانواده*، ۴، (۳).

عارفی، مختار؛ نوابی نژاد، شکوه؛ شفیع آبادی، عدا...؛ و کیامنش، علیرضا (۱۳۹۱). سیک های دلستگی، جنسیت، رضایت زناشویی. *پژوهشنامه تربیتی*. ۳۱

محرابی، حسین؛ و عظیمی، مریم. (۱۳۹۵). بررسی رابطه کیفیت زندگی و رضایت زناشویی در بین دانشجویان دانشگاه پیام نور مرکز گناباد. *ویژه‌نامه سومین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم تربیتی*، ۵-۵۸۲.

نوابی نژاد، شکوه. (۱۳۸۷). *خانواده درمانی*. تهران، نشر مطالعات و تحقیقات خانواده، انجمن اولیا و مریبان.

Allendorf, K. (2013). Determinants of marital quality in an arranged marriage Society. *Socsci Res*, 42(1): 59-70.

Asoodeh, M.H. (2010). Factors of successful marriage: accounts from self-described happy couples. *Procedia social and behavioral science*, 5, 2042-2046.

Barelds, D.H. (2005). Self and partner personality in intimate relationships. *European Journal of Personality*, 19, 501-518.

Bowlby, J. (1988). *Attachment and Loss*. 2nded. New York: Basic books, 54-55.

Caughlin, J.P., Huston, T.L., & Houts, R.N. (2000). How does personality matter in marriage? An examination of trait anxiety inter personal negativity, and marital satisfaction. *Journal of personality and social psychology*, 78, 326-336.

Christensen, A & Sullaway, M. (1991). *Communication patterns Questionnaire*. Unpublished manuscript, university of California, los angles.

Christopher, F.S. & Sprecher, S. (2000). Sexuality in marriage, dating and other relationships. *Journal of Marriage and family*, 62, 999-1017.

Costa, P.T. & McCrae, R. R. (1999). *Revised NEO personality inventory And NEO five factor inventory*. Lutz, Florida: Psychological Assessment Resource, Inc.

Decuyper, M., De Bolle, M. & De Fruyt, F. (2012). Personality similarity, perceptual accuracy, and relationship satisfaction in Dating and married couples. *Personal Relationships*, 19, 128-145.

Dole, C. & Schroeder G.R. (2001). The impact of various factors on the personality, job satisfaction and turnover intentions of professional accountants. *Managerial Auditing*, 16 (4), 234-245.

Donnellane, M.B., Conger, R. D. & Bryant, C.m. (2004). The big five and Enduring marriage. *Journal of Research in Personality*, 38, 481-504.

Dyrenforth, P.S., Kashy, D.A., Donnellan, M.B. & Lucas, T. (2010). Predicting relationship and life satisfaction from personality in nationally representative samples from three countries: The relative importance of actor, partner, and similarity effects. *Journal of Personality and Social Psychology*, 99, 690-702.

Emma E. Altgelt & Andrea L. Meltzer. (2019). Mate-retention behaviors mediate the association between spouses' attachment insecurity and subsequent partner satisfaction. *Personality and Individual Differences*. Volume 151, 1.

Feeney, J. A., Noller, P. & Callan, V. J. (1994). Attachment Style, Communication, and satisfaction in the Early Years of Marriage. *Advanced in Personal Relationship*, 5, 269-308.

Halford, W.K., & Snyder, D. (2012). Universal processes and common factors in couple therapy and relationship education. *Behavior Therapy*, 43, 1-12

Heller, D., Watson, D. & Hies, R. (2004). *The role of person versus situation in life satisfaction: A critical examination*. Psychological Bulletin, 130, 574, 600.

- Hollist, C.S. & Miller, R.B. (2005). Perceptions of attachment style and marital quality in midlife marriage. *Family Relations*, 54, 46-58.
- Jarvis, M.O. (2006). The long term role of newlywed conscientiousness and religiousness in marriage. Unpublished Doctoral Dissertation. *Journal of personality and social psychology*, 38, 668-678.
- Karahan, T. & Fikret, D. (2007). The Effects of a couple communication program on passive conflict tendency among married couples. *Educational sciences: Theory and Practice*. 7(2), 845-858.
- Kurdek, L.A. (1993). Predicting marital dissolution: 5 Year Prospective longitudinal study of newlywed couples. *Journal of Personality and social psychology*, 64, 221-242.
- Mead, N. (2005). Personality predictors of relationship satisfaction among engaged and married couples: An analysis of actor and partner effects. Master of Science. *Marriage Family and Human Development School of Family Life*, 1-11.
- Miniaty, M., Callari, A., & Pini, S. (2017). Adult attachment style and suicidality. *Psychiatria Danubina*, 29(3), 250-259.
- Noftle, E.E. & Shaver, P.R. (2006). Attachment dimensions and the big five personality traits: Association and comparative ability to predict relationship quality. *Journal of Research in Personality*, 40, 179-208.
- O'leary, S., & Vidair, B. (2005). Marital adjustment, child-rearing disagreement, and over reactive parenting: Predicting child behavior problems. *Journal of Family psychology*, 19, 205-216.
- Olson, D.H. (2003). *Marriage and Families*. Boston: McGraw Hill: 5-7.
- Raykov, T., & Marconlides, G.A. (2006). *A first course in structural equation modeling*, 2nd Edition, Mawwah, and N.J: Etlbaum.
- Ron, P. (2016). The relationship between attachment styles in adulthood and attitudes towards filial responsibility. *Psychology*, 7, 741-752.
- Sanford, k. (2010). Assessing conflict communication in couples comparing the validity of self-report, partner-report, and observer ratings. *Journal of family psychology*, 24(2), 165-174.
- Schmitt, D.P. (2003). Is short-term mating the result of insecure attachment? A test of competing evolutionary perspectives. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 31, 747-768.
- Shaver, P.R., Hazan, C. & Bradshaw, D. (1988). Love as attachment: The integration of three behavioral systems. In R.J. sternberg, & M. Barnes (Eds.). New Haven, CT: Yale University Press. *The Psychology of love*, 68-99.
- Strong, B. & Chohen, T. (2013). *The marriage and Family experience intimate relationships in changing society*. United Kingdom: Cengage learning. 10ed: Thomson Higher Education, Belmont, USA.
- Tamara, L.G., & Bennett, E.P. (2015). *Big Five Psychiatry*. 72, 288-294.
- Towler, A.J., & Stuhlmacher, A.F. (2013). Attachment Styles, Relationship Satisfaction, and Well-Being in Working Women. *The Journal of Social Psychology*, 153, 3, 279-298.
- Vangelist, A.L. (2011). *Handbook of family communication*. London: Lawrence Erlbaum.
- Whisman, A., Gilmour, L. & Salinger, M. (2018). Marital satisfaction and mortality in the United States adult population. *Health psychology*, 37(11).
- Xuemei Hu, J., & Tarrezz Nash, Sh. (2019). *Marriage and the Family: Mirror of a Diverse Global Society*. Routledge.